

Symbol nr. 43

Symbol over “Livets Bog”

Livets Bog
et resultat
af pligtfølelse

43.1 Da mit eget liv er af en sådan natur, at jeg ved selvsyn har været i stand til at opleve ovennævnte kendskab i en sådan renkultur, at det på alle måder retfærdiggør det guddommelige ord: “se alt er såre godt”, og derfor kun kan eksistere som identisk med det absolut direkte svar på det for verden stadig aktuelle spørgsmål “hvad er sandhed”, har jeg følt det som min pligt at gøre denne min oplevelse eller viden tilgængelig for almenheden; og det er netop dette mit førstehåndskendskab til de kosmiske realiteter, der, i form af et overjordisk forsyn eller guddommeligt væsen, behersker altet, jeg under udtrykket “Livets Bog” eller “den evige visdom” bestræber mig for at demonstrere.

Livets Bogs mission.
Livets direkte tale.
Livets religion

43.2 Når jeg her i fortalen har berørt problemer, som ellers finder sin specialbelysning senere i bogen, så er det, som jeg allerede før har nævnt, udelukkende for at gøre den studerende bekendt med, hvor uendelig stor en forståelse, tolerance og frihed hans opfattelse af og dermed hans holdning til Livets Bog vil blive til del her fra den kilde, fra hvilken nævnte bog er udgået, ganske uafhængig af, hvordan denne holdning så end måtte blive, således at hans egne tanker, meninger og synspunkter ikke på nogen måde, hverken nu eller i fremtiden, af samme bog skal blive dogmatisk bundne, men at han derimod af denne vil blive ydet al mulig inspiration til i fuld frihed at tænke selv, at arbejde selv og yderligere til af egen fri vilje selv at udsøge sine oplysninger i en hvilken som helst bog eller på et hvilket som helst sted, disse for ham særligt passende og derved inspirerende realiteter måtte være at finde. Man er nemlig fra kilden til Livets Bog forlængst indforstået med, at det absolut ikke kan nytte noget, at et væsen søger sine oplysninger i nævnte bog, hvis disse oplysninger i den for inspirering af samme individ særligt tilpassede form kun findes i Islam, Buddhismen, Kristendommen e.l. med de ind

under hver især henhørende sekter og lærebøger, ligesom det i samme grad absolut heller ikke kan nytte noget for et væsen at søge de nævnte steder, hvis de oplysninger, som er af særligt tilpasset inspirationsværdi for nævnte væsen, kun findes i Livets Bog. Livets Bog har derfor ikke til opgave at lede læseren bort fra den religion, sekt, trosbekendelse eller opfattelse af livet, i hvilken han eventuelt måtte befinde sig, og som måtte være af en for ham særlig livgivende værdi eller guddommelig inspiration, men vil derimod på basis af sin universelle upartiskhed i fuldeste mål kun have til opgave at lede sandhedssøgeren til forståelsen af den daglige oplevelse af livet med dets tildragelser, dets behagelige og ubehagelige erfaringer, dets lyse og mørke scenerier som identisk med en, for ham selv særligt tilpasset, og af Forsynet udløst direkte korrespondance, en korrespondance, som det pågældende individ, efterhånden som det bliver bevidst i sin evige tilværelse, vil blive i stand til at reflektere på ligeså let, som det nu er i stand til at reflektere på et med sig jævnbyrdigt medvæsens korrespondance. Livets Bog skal således give den studerende et indblik i, hvorledes denne førstnævnte korrespondance eller denne livets direkte tale eksisterer som udgørende tilværelsens absolut eneste fundamentale religion, idet den nemlig kun kan eksistere med absolut alle som lærere, med alle som elever og med alt som læresætninger. Da alle levende væsener derved eksisterer som fødte medlemmer af denne religion, har den ingen forudgående indmeldelses- eller optagelsesceremonier. Og da dens område fra evighed til evighed ompænder intet mindre end selve altet, har vi her den eneste eksisterende religion, i hvilken der, i bogstavelig forstand, kun findes én hjord og én hyrde.

Da Livets Bog udgør en genfortælling af oplevelsen af denne altomspændende "livets religion" og er blevet manifesteret med det formål at stimulere udviklingen af individets evne til selv at forstå nævnte religion, således at det bliver i stand til, – ikke ud fra Livets Bog, – men ud fra livets egen direkte tale, selv at skue, hvad det må og ikke må, hvad der er virkeligt og uvirkeligt, vil man kunne forstå, at Livets Bog ikke i noget som helst tilfælde skal virke som stimulerende kraft for dannelse af sekt, religion eller trosbekendelse, i særdeleshed fordi livets religion, som før nævnt, netop anerkender alle levende væsener, både dem, der har trosbekendelse, og dem der ikke har nogen, både de såkaldte "hellige" og de såkaldte "ugudelige", både dyr og mennesker som sine fødte medlemmer, udøvere og dyrkere. Og af

samme årsag vil Livets Bog heller ikke komme til at manifestere sig som en kombination af opsatte forbud, religiøse lovparagraffer og straffebestemmelser, men fremtræder derimod som en af kærlighed udløst absolut frivillig vejledning for den sandhedssøgende studerende i livets skole til at finde vej til den eller det i hans daglige omgivelser og oplevelser, der måtte være af en for ham særligt tilpasset livgivende inspiration eller oplysende betydning ved dannelsen af en for ham selv fremtidig lykkelig skæbne, absolut uden hensyn til, hvilken zone, tilstand eller livsopfattelse nævnte den eller det så end måtte repræsentere. Livets Bog vil således ikke kunne indkapsles i eller monopoliseres af nogen som helst form for sekt- eller samfundsdannelse, idet den netop ved sin universelle, upartiske kærligheds- og visdomsmanifestation aldrig kan komme til at eksistere uden ligeså godt at være en lærebog for dem, der ikke er medlem af nogen sekt, som for dem, der befinder sig i en sådan, netop i kraft af dens identitet som universaludtryk for livets egen levende religion, i hvilken alle som før nævnt er medlemmer, og alt er læresætninger.

Forklaring til symbol nr. 43

43.3 Da det har vist sig, at flere af læserne af det udkomne første bind af “Livets Bog” ikke synes at være klar over, at dette kun er begyndelsen til et større værk, men har den opfattelse, at de i nævnte bind har for sig hele “Livets Bog”, har jeg for at fjerne denne lille misforståelse ment det nyttigt gennem nærværende tegning at give læserne et lille foreløbigt overblik over det nævnte værk.

Tegningen skal altså udtrykke “Livets Bog”. Ligesom denne fremtræder i fem afsnit, således vil den færdige “Livets Bog” også komme til at fremtræde i fem afsnit. Af disse udtrykker det første afsnit på tegningen “Fortalen” og det næste “Indledningen”. Dernæst følger et afsnit, der i virkeligheden er den egentlige “Livets Bog”. De to næste afsnit vil i samme bog henholdsvis blive betegnet som “afslutning” og “efterskrift”.

Det ved de punkterede linier markerede felt udtrykker den ufærdige del af “Livets Bog”, mens den færdige del (1932) er markeret ved det lyse felt. Dette udgøres altså af “Fortalen” og “Indledningen” samt et kapitel af det tredje afsnit. Og det er altså denne færdige del, der er identisk med det udkomne første bind.

Ved hjælp af dette symbol vil enhver således kunne forstå, at en kritik eller omtale af nævnte første bind som identisk med hele bogen eller det samlede værk vil være højst ufuldkommen. Det første bind kan selvfølgelig kun kritiseres som første bind og ikke som det færdige værk.

Som det fremgår af den øvrige tekst her i dette afsnit af bladet, er “Livets Bog” bestemt til at udgøre et værk, der indeholder livets allerstørste analyser, der igen

indeholder analyserne af alle tilværelsens øvrige fremtrædende problemer og love. Disse store analyser udgør i sin allerhøjeste fremtræden “et treenigt princip”, og hvorigennem det bliver en kendsgerning for den udviklede okkultist, at verdensaltet udgør “et levende væsen” eller “en evigt eksisterende guddom”.

Når jeg har udtrykt nævnte princip som “treenigt”, skyldes det den omstændighed, at det i sin fremtræden kan defineres i tre uadskillelige realiteter eller principper, der hver især udgør en eksistensbetingelse for de to andre. I “Livets Bog” er disse realiteter udtrykt som X1, X2 og X3. Da ethvert levende væsens grundanalyse viser, at det udgør noget af verdensaltets X1, noget af dets X2 og noget af dets X3, og disse tre principper tilsammen lige akkurat udgør de tre betingelser, der kræves, for at et “noget” kan fremtræde som “et levende væsen”, og samtidig er uadskillelige, bliver ethvert levende væsens udødelighed derigennem ligeledes en kendsgerning for den udviklede åndsforsker. Denne det levende væsens identitet med Guddommen eller dets fremtræden i denne guddommelige lignelse er det centrale eller kernepunktet i “Livets Bog”.

På symbolet er analyserne af disse tre X'er udtrykt ved de tre figurer, der fra trekanten i det første afsnit strækker sig gennem hele tegningen til trekanten i det sidste afsnit. Den midterste figur udtrykker således analysen af X1, den øverste analysen af X2 eller moderenergien mens den nederste udtrykker analysen af X3 eller “tilværelsens seks grundenergier”.

I min symbolik vil trekanten altid være symbol for et levende væsen. Trekanten i første afsnit på symbolet udtrykker i dette tilfælde mig selv. Jeg begynder

således den store analysering med en omtale af de omstændigheder, der sætter mig i stand til at være min egen kilde og derved gøre "Livets Bog" til et resultat af mit absolut eget selvsyn. Analyserne går videre og udtrykker i form af "Fortalen" hensigten med "Livets Bog"s tilblivelse udtrykker dernæst i form af "Indledningen" den nuværende og kommende verdenssituation, føres dernæst gennem syvende kapitel ind i det tredje afsnit til de virkelig store og bærende problemer i livet og tilværelsen for gennem det fjerde afsnit at udmunde i trekanten i det sidste afsnit,

der skal udtrykke den gennem de store analyser åbenbarede evige Guddom.

Livets største analyser stadfæster eller gør erkendelsen af den levende Guddoms eksistens eller tilstedeværelse til en kendsgerning, men naturligvis ikke som en mand på en trone eller som noget som helst andet i figur eller begrænsning opsat teoretisk eller praktisk kunstprodukt, men derimod som et evigt i alle dimensioner af kærlighed, visdom, intuition og salighed lysende centrum eller levende væsen, i hvilket vi alle leve, røres og ere.